

Згідно зі статтею 12 Закону України «Про відпустки» щорічну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості за умови, що основна, безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів.

При цьому ця частина відпустки не обов'язково повинна бути першою її частиною. Зазначеною вище нормою передбачено можливість поділу щорічної відпустки на частини, а не обов'язок роботодавця поділити її на частини, як того бажає працівник. Оскільки остаточне рішення щодо надання працівникові відпустки приймає роботодавець, з метою недопущення втрат робочого часу, беручи до уваги виробничі обставини, він може й не погодитися поділити відпустку так, як того бажає працівник, а також може запропонувати свої умови поділу щорічної відпустки або не поділити її взагалі.

Невикористану частину щорічної відпустки має бути надано працівнику, як правило, до кінця робочого року, але не пізніше 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка. У випадку поділу щорічної відпустки на частини, допомога на оздоровлення згідно колдоговору виплачується працівникові один раз на рік при наданні будь-якої з частин щорічної відпустки.